

РЕШЕНИЕ

№ 21246

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **5426** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационната жалба на Началник отдел „Обжалване“ при ТД на НАП „Средни данъкоплатци и осигурители“, срещу решение № 1917 от 22.04.2024 г., постановено по НАХД № 20231110213122/2023г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено Наказателно постановление №709229-F709552/26.06.2023 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С.. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон и в пълно противоречие със събраните и приети по делото доказателства. Посочва, че дружеството е санкционирано, че не е начислило дължимия ДДС, като не е включило съответния данъчен документ в дневника за продажбите за месец август 2021 г. и затова, че не е включило в размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС. Конкретно дружеството не е начислило дължимия ДДС по процесните шест протокола, което ДДС е с общ размер 2 136 093.02 лв., видно от самите първични документи, а не както е посочено в подадената от него декларация - с изцяло нулеви стойности. Оспорва се изводът на Софийския районен съд, че се касае за допуснатата техническа грешка при пренасяне на стойността на ДДС в отчетните регистри и то при цели шест на брой данъчни документа. Законът изисква лицето само да посочи съответния данъчен документ в дневника за продажбите за месец август 2021 г. и да включи размера на данъка пи същия при определяне на резултата за

съответния данъчен период в справка -декларация по чл. 125 от ЗДДС. Касае се за формално нарушение, издигнато за такова от закона, като същият не изисква настъпване на вредни последици. Не на последно място, се изтъква неправилност на аргументите, че нарушението попада в хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се отмяна на решението на Софийския районен съд и постановяване на ново по същественото на правния спор, с което наказателното постановление да се потвърди. Заявява искане за присъждане на разноски за две инстанции. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът по касация „ТИБИЕЛ“ ЕООД, чрез процесуалния си представител адв. М., оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Подробни съображения излага в депозирания по делото писмен отговор. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 709229-Ф709552/26.06.2023 г. издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ при ТД на НАП С., с което на основание чл. 180а, ал. 1 от ЗДДС на „ТИБИЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 106 804,69 лв., за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС във връзка с чл. 86, ал. 2 от ЗДДС.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

С Резолюция № П-22222523023429-ОРП-001/07.02.2023г. на Началник отдел при ТД на НАП С. е възложена проверка за установяване на факти и обстоятелства. За проверяващи били определени служители на длъжност главни инспектори по приходите, които следва да извършат проверка на „ТИБЕЛ“ЕООД, изготвяйки анализ на декларираните доставки за закупени квоти за въглеродни емисии и причините за неначисляване на ДДС. С Промяна на Резолюция за извършване на проверка № П-22222523023429-ОРП003/02.05.2023г., срокът за завършване на проверката е удължен до 05.07.2023 г. На 08.02.2023г. до представляващия дружеството е изпратено искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задължено лице № П-22222523023429-040-001/08.02.2023г. Дружеството е предоставило изисканите от тях протоколи по чл. 117 от ЗДДС и фактури - инвойси към тях. Въз основа на представените им документи проверяващите са приели, че дружеството е получател на услуги по чл. 82, ал.2, т. 3 и чл. 163а от ЗДДС, като за съществените доставки данъкът следва да се начисли от получателя с издаване на протоколите по чл. 117, ал.1, т. 1 от ЗДДС. Протоколите следва да се отразят и в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС, а дължимият ДДС по протоколите да се включи при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС. При преглед на отчетните регистри е установено, че в дневника за покупки и в дневника за продажби за данъчен

период м. 08.2021 г. и до момента не са отразени протоколи по чл. 117, ал. 1, т. 1 ЗДДС, както следва:

Протокол № [ЕГН], Дата на издаване: 16.08.2021, ДДС номер: МТ20681625, Доставчик: CFP TRADING LIMITED, Предмет на доставки: квоти за емисии на парникови газове, ДО: 1717707,11; ДДС: 343541.42

Протокол № [ЕГН], Дата на издаване: 23.08.2021, ДДС номер: МТ20681625, Доставчик: CFP TRADING LIMITED, Предмет на доставки: квоти за емисии на парникови газове, ДО: 1717707,11; ДДС: 343541.42

Протокол № [ЕГН], Дата на издаване: 09.08.2021, ДДС номер: МТ20681625, Доставчик: CFP TRADING LIMITED, Предмет на доставки: квоти за емисии на парникови газове, ДО: 1717707,11; ДДС: 343541.42

Протокол № [ЕГН], Дата на издаване: 31.08.2021, ДДС номер: МТ20681625, Доставчик: CFP TRADING LIMITED, Предмет на доставки: квоти за емисии на парникови газове, ДО: 1717707,11; ДДС: 343541.42

Протокол № 00000001125, Дата на издаване: 02.08.2021, ДДС номер: МТ20681625, Доставчик: CFP TRADING LIMITED, Предмет на доставки: квоти за емисии на парникови газове, ДО: 1717707,11; ДДС: 343541.42

Протокол № 00000001124, Дата на издаване: 31.08.2021, ДДС номер: МТ20681625, Доставчик: CFP TRADING LIMITED, Предмет на доставки: квоти за емисии на парникови газове, ДО: 2091933,12; ДДС: 418386.62. Общо ДО:10680468,67 и ДДС: 2136093,72.

При така установените факти е прието, че „ТИБИЕЛ“ ЕООД не е изпълнило задължението си да отрази издадените протоколи по чл. 117 от ЗДДС в отчетните регистри - дневник за покупките и дневник за продажбите, в справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС за данъчен период месец 08.2021 г. Протоколите не са включени и при определяне на резултата за данъчен период м. 08.2021г. в справката - декларация по чл. 125 ЗДДС, като дължимият данък по тези протоколи не е начислен в срок.

Органът приел, че „ТИБИЕЛ“ ЕООД е извършил административно нарушение, поради което е съставен акт за установяване на административно нарушение № F 7099552/06.06.2023 г. АУАН е съставен в присъствието на свидетели и на упълномощен представител на дружеството, на когото бил връчен препис за запознаване и подпис. Деянието е като нарушение на чл. 86, ал.1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС във връзка с чл. 86, ал. 2 от ЗДДС. Като дата на нарушението е посочена датата 15.09.2021 г., което е денят следващ крайния срок за подаване на СД и отчетните регистри по ЗДДС за периода м.08.2021 г.

Въз основа този АУАН е издадено наказателно постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на „ТИБИЕЛ“ ЕООД на основание чл. 180а, ал. 1 от ЗДДС за нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС във връзка с чл. 86, ал. 2 от ЗДДС.

В производството пред софийския районен съд е прието заключение от ССЧЕ, въз основа на което се установява, че дружеството е включило процесните протоколи по чл. 117 от ЗДДС в подадените дневници за покупки и продажби по ДДС към НАП и справката-декларация за периода 08.2021г. В дневниците за покупки и продажби са посочени нулеви данни за начисляване на ДДС при посочена данъчна основа по процесните протоколи. Посочено е, че месечното задължение по ЗДДС не би се променило /същото е резултативно/, ако не е допусната техническа грешка при начислявана на ДДС, доколкото предположението за техническа грешка е вярно. Сочи се, че не е налице ощетяване на фиска.

При така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че е в

хода на административното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на наказателното постановление. Посочил е, че дружеството е санкционирано за това, че не е начислило ДДС, като не е включило съответния данъчен документ в дневника за продажбите за месец август 2021г. и затова, че не е включило размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС. Видно от писмените доказателства, дружеството е изпълнило задължението си да състави протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС в срок и в срок е включило тези протоколи в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС - „Дневник за покупките“ и „Дневник за продажбите“. Отражаването е налично и справка-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС. Видно е и, че в регистрите по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС, дружеството е посочило неправилно размера на ДДС, но няма съмнение кои доставки на услуги и съответно кои протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС са декларирани. Въз основа на тези констатации е обосновал извод, чене се касае за неизпълнение на задължението на „Тибел“ЕООД да начисли ДДС, а за допуснатата техническа грешка в данните в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1, т. 2 ЗДДС, която не водила до неначисляване на данъка, още повече, че в случая такъв не се дължи. Допуснатата техническа грешка в отчетните регистри не е резултирала в неначисляване на данъка, пори което Софийския районен съд е приел, че административно наказателната отговорност на дружеството е неправилно ангажирана. Независимо от изложеното е обосновал и аргументи, че нарушението попада в хипотезата на чл. 28 ЗАНН.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Съдът е изяснил в пълнота относимата фактическа обстановка и е извел съответни на процесуалния и материалния закон изводи, които напълно се споделят от настоящата инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни по аргумент от чл. 221, ал.2, предл.2 от АПК.

За пълнота, съдът намира, че следва да отбележи, че за да е налице съставомерност на деяние от типа на процесното, следва да са налице, както е приел първостепенният съд следните предпоставки: За да е налице административно нарушение, осъществяващо състава на чл. 180а, ал. 1 от ЗДДС, е необходимо от фактическа страна в административно наказателното производство да бъдат установени безспорно следните обстоятелства: 1. да е налице задължение за регистрираното лице за начисляване на данък, когато този данък е изискуем от лицето като платец по глава осма от закона; 2. това задължение да не е изпълнено в определения от закона срок и 3. за начисления данък лицето да има право на пълен данъчен кредит.

В процесния случай съдът споделя, че не са доказани два от трите елемента на посочения фактически състав – не е правена проверка и няма данни, както и не е посочено от административно наказващия орган, че се касае право на пълен данъчен кредит. Безспорно е, че приложената санкционна норма, която се обосновава от доставки по реда на глава VIII-ма, респ. се отнася до такива с право на пълен данъчен кредит, е по-благоприятна, но последното не изключва отговорността на органа да посочи конкретно и докаже всички елементи от съответния фактически състав, тъй като това е изискване съгласно ЗАНН, както и се касае за санкционно производство. В този смисъл, недопустимо се явява възражението в касационната жалба, че съдът е следвало да преквалифицира нарушението и съответно санкцията.

На следващо място, съдът приема установеното от първата инстанция, че дружеството е изпълнило задължението си да състави протоколи по чл. 117, ал. 1 от ЗДДС в срок, начислило е в тях дължимия данък и в срок е включило тези протоколи в отчетните регистри по чл. 124, ал. 1 от ЗДДС - дневник за покупките и дневник за продажбите, както и ги е отразило в справка-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС, но при нулева ставка. От горното следва възприетият извод от СРС, че не е осъществен съставът на визираните като нарушени чл. 86, ал.1, т.2 и т.3 от ЗДДС.

По изложените съображения, касационната жалба се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора, в полза на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски. Заявените такива обаче съдът приема за очевидно прекомерни, каквото възражение е налице по делото от страна на касатора. Макар и изчислени съобразно нормата на чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, която гласи, че в производствата пред районния и административен съд, както и в касационното производство, страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административно процесуалния кодекс. Съгласно цитираната разпоредба, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. В случая е налице и мотивирано възражение за прекомерност, която съдът споделя, като съобрази и това, че се касае за касационно производство, по което тази страна е ответник, поради което и като съобрази и практиката на СЕС, включително с решение на СЕС от 25 януари 2024 г. по дело С-438/22, намира, че не следва да уважава същото в заявения размер.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, XIX^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1917/22.04.2024 г., постановено по а.н.д. № 20231110213122/2023г. по описа на Софийския районен съд .

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „ТИБИЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 5 000 (пет хиляди) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.